

[Rahbæk Møller]

SF har tidligere udtrykt sin modstand mod den slags ordninger og vil også gå imod dette forslag. Vi kan heller ikke tilslutte os forslaget om at hæve maksimumsgrænsen for afskrivning på biler. Vi mener, det vil indeholde en stimulans til at anskaffe større biler, og det kan vi ikke gå ind for.

Aase Olesen (RV):

I bemærkningerne til venstres og de konservatives lovforslag står der:

»Som en kompensation for dette indgreb og af hensyn til det samfundsgavnlig i, at virksomhederne fortsat bevarer investeringsviljen, foreslås herved . . .« osv.

Og så kommer forslaget om ændring af afskrivningsreglerne.

Jeg kan generelt først sige, at eftersom vi stemte for de stramninger i december, går vi naturligvis ikke ind på at kompensere dem i marts, og derfor må vi afvise forslaget.

I øvrigt undrer det mig lidt, at venstre og de konservative fremsætter dette forslag, al den stund den halvårsregel, man her vil have afskaffet, blev indført under VKR-regeringen under finansminister Poul Møller.

Videre står der i bemærkningerne:

»... Også på grund af det u hensigtsmæssige ved den måde at medvirke til forstyrrelser i den normale investeringsrytme foreslås »halvårsreglen« ophævet.«

Nu er lykken jo at vide, hvad der er normalt, men jeg kan altså ikke begribe, at det skulle være mere forstyrrende at fordele investeringsrytmen på to end på én dato. Jeg synes simpelt hen ikke, at venstres ordførers bemærkninger her overhovedet hænger logisk sammen.

Endelig vil jeg for det tredje sige, at vi siger nej til forslaget om at ændre beløbsgrænserne for afskrivninger for personbiler. Der er givet begrundelser allerede af tidligere ordførere; vores er først og fremmest energimæssige.

Men når det er sagt, vil jeg gerne sige til venstre, at vi er parat til at diskutere erhvervspolitik, også om de regler, vi i dag anvender for afskrivning, er rimelige, men vi mener ikke, at dette forslag er gavnligt.

Arne Melchior (CD):

Fru Aase Olesen citerede her, at lykken er at vide, hvad der er normalt. Jeg er i stand

til at oplyse fru Aase Olesen, hvis hun skulle være i tvivl om, at citatet stammer fra Inge og Sten Hegeler, som dog senere gav det en tilføjelse, nemlig »og det normale har vide grænser«. Det skal man vel mærke sig. Det er meget vigtigt for en lovgiver at indrette loven sådan, at flest muligt, f. eks. både fru Aase Olesen og jeg, kan være inden for den, og hvad der er normalt er altså ikke en meget afgrænset, firkantet kasse, men noget, der er så elastisk, at flest muligt af os kan være her, og også så elastisk, at det kan laves om, når man bliver klogere, og jeg synes, det er klogt af venstre og konservative at fremsætte dette forslag.

Om dets første del vil jeg gerne sige, at det ikke er en begunstigelse af erhvervslivet, hvis det følges – det er det også, men det er kun en del af det. Det vil tjene til en fornuftigere investeringsmåde – jeg tror, man i bemærkningerne benytter udtrykket »investerings-takt« – for dette at regne med halvårsintervallet gør visse dispositioner, skal vi sige mindre saglige, indkøbene mindre velovervejede, end de kunne og burde være. Vi regner jo næsten på alle andre tilsvarende økonomiske områder med helårsintervaller, og derfor finder CD, at det er både berettiget og fornuftigt også at gøre det i denne sammenhæng.

Hvad angår forslagets anden del, nemlig den om biler, nævner man i bemærkningerne, at dette forslag sidst har været fremme og behandlet i dette ting i 1979. Man plejer faktisk til hinandens oplysning at meddele, hvornår i det pågældende folketingsår og under hvilket nummer. Nu falder det sig sådan, at da forslaget sidst, altså i 1979, var til behandling her, var det faktisk CD, der havde fremsat det.

Jeg er i stand til at oplyse forslagsstillerne – nå, men de ved det jo godt i forvejen, men så alle andre da i dette ting – om, at lovforslaget i fjor hed lovforslag nr. L 92, blad nr. 238, og det er identisk med anden del af venstres og de konservatives forslag i dag. Heraf følger, at vi naturligvis helt ud kan støtte det. Vi havde oplyst i radioen, at vi ville genfremsætte det i år, men det giver ikke nogen prioritet: da vi afleverede det i sekretariatet, var det to dage tidligere indleveret af disse søsterpartier fra firkløveret, og vi hilser da kun med glæde, at de kom først.